

כחול לבן צהוב
ישראל בין שלושה דורות

מלים של יום הזכרון ויום העצמאות

- יום הזכרון / souvenirs Jour de mémorial
- יום העצמאות Jour d'indépendance
- הכרזת העצמאות La déclaration
- גבור גבורה héros héroïnes
- צפירה Sirène
- חייל Soldat
- צהל צבא ההגנה לישראל
- משפחה שכולה Une famille en Deuil
- משפחת השכול la famille de deuil
- דגל Drapeau
- מולדת Patrie
- מורשת Patrimoine
- ספורי מורשת
- אחות לוחמים La fraternité de Soldats
- כחל לבן Bleu & Blanc
- המנון Hymne
- יזכר Yzkor
- עם מדינה état ארץ Pays
- אומה Nation
- מנגל ברביקיו על האש

עצמאות Atsmaout

שורש עצמ

עצמאות Indépendance

עצם Os

עצמים Os עצמות

עצמי Moi-même

בעצמי

עוצמה pouvoir

עצום énorme

לעצם עיניים fermer mes yeux

עצומים Les sanctions

עצומות נפש puissance d'esprit

שאלות

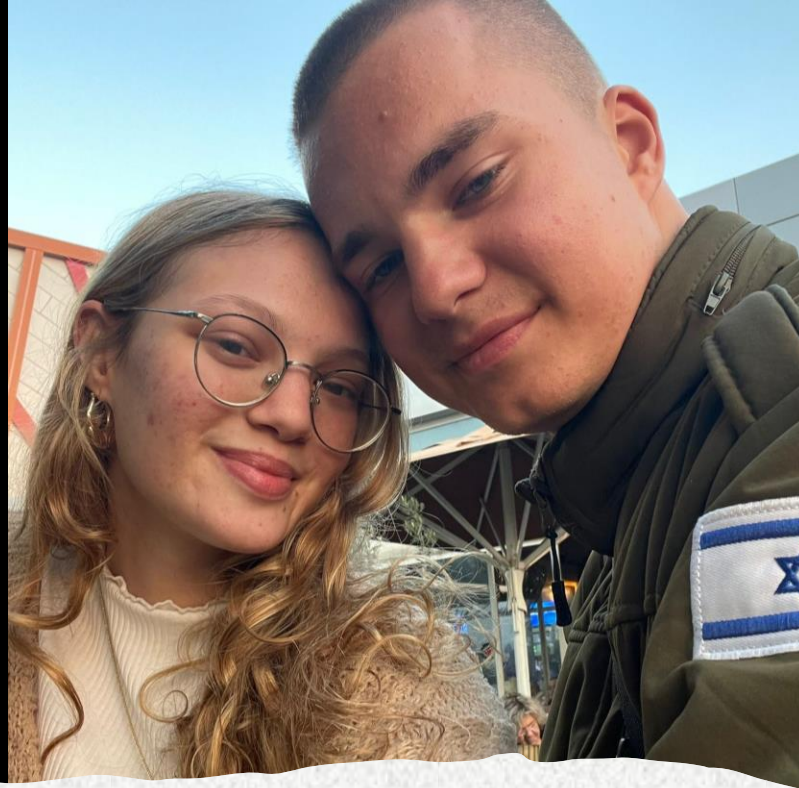
מוסיקה שאתם אוהבים
מקום שאתם אוהבים בארץ ובחול
לאן יוצאים עם החברים עם החבר?
מה אתם אוהבים, אהבתם בבית
הספר
מה החלומות שלכם לעתיד
אלו ספרים אתם קוראים
מה אתם חושבים על ישראל
מה אתם רוצים רציתם לעשות בצבא
מה אתם חושבת על החיים על
המשפחה
מה אתם רוצים בשביל ישראל

מה זאת עצמאות

נועם שלומן

בת של חן וליאור
אחות של רום ושחר
גרה בראשון לציון

חֶבְרָה ,חֶבְרִים, חֶבְרָה, חֶבְרָה, חֶבְרָה, חֶבְרָה

amitié, entreprise, Société ,ami, **copain** , amis,
groupe, bande, union , connexion

נועם שלומן

בת של חן וליאור אחות של רום ושחר גרה בראשון לציון

- מוזיקה שאני אוהבת- הכל! אני חיה מוזיקה. שומעת בעקר אלביס פרסלי וקרן פלס.

- מקום שאני אוהבת בארץ- שוקים!!!! כל שוק שקיים זאת חיה. מקום שאני אוהבת בחל- עוד לא הייתי אבל אני ממש רוצה להיות באיטליה. אני אוהבת את הויב (ובעקר פסטות)

- לאן יוצאים עם חברים- רוטשילד, ים, סרט, סופרלנד. לא חסר מה לעשות בראשון

- מה אני אוהבת בבית ספר- חברים, צחוקים בשעורים, את המורים שלי, אני אוהבת ללמד אז זה כף, שעורי מוזיקה, הכנה לטקסים.

- אלו ספרים אני קוראת- אני לא קוראת 🤪

- מָה אָני רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת בַּצֵּבֶא- מִשְׁהוּ שְׁקֵשׁוּר לְמַחְשָׁבִים, תִּכְנֶה, סִיבֵר. כָּל דְּבַר שְׁקֵשׁוּר לָזֶה אָני רוֹצֶה. **וְנֶאֱמַר אָמֵן.**

- מָה אָני חוֹשֶׁבֶת עַל יִשְׂרָאֵל- **פּוֹלִיטִיקָה וְאַחַדוֹת.** שְׁתִּי מְלִים שֶׁהַפּוֹכּוֹת אַחַת מִהַשְּׁנֵי לְגִמְרִי. מִצֵּד אֶחָד אֵין שׁוּם סִגְיָה בְּאַרְץ שְׁלֹא קְשׁוּרָה לְפּוֹלִיטִיקָה, וּמִצֵּד שְׁנֵי אֵין מָקוֹם שְׁלֹא נוֹכֵל לִרְאוֹת בּוֹ אַחַדוֹת. מָקוֹה שְׁבַעַתִּיד יִהְיֶה קֶצֶת יוֹתֵר אַחַדוֹת וְקֶצֶת פְּחוֹת פּוֹלִיטִיקָה

- מָה אָני חוֹשֶׁבֶת עַל הַחַיִּים- YOLO חַיִּים רַק פֶּעַם אַחַת. עֲדִיף לַחֲוֹת מֵאֲשֶׁר לְהִתְחַרֵּט שְׁלֹא חֲוִינוּ.

- מָה אָני רוֹצֶה בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל- וָאוּ, הַרְבֵּה. כִּנְרָאָה בְּעֶקֶר שְׁנוֹכֵל לְקַבֵּל אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי בְּאַהֲבָה וּבַחֵם וְלֹא נֶצֶר פְּלוּג כָּל הַזְּמַן. יוֹם אֶחָד זֶה יִתְגַּשֵּׁם, עַד אָז,

- **נַעֲשֶׂה טוֹב וְיִהְיֶה טוֹב.**

מִי יוֹדֵעַ כָּל כָּאֵב
מִי רוֹפֵא לְשִׁבוּרֵי לֵב
יוֹצֵר אֹר וְחֹשֶׁךְ
עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּמִלְחָמָה
מִי יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דִין
מִתְכַּסֶּה בְּרַחֲמִים
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
מִבֵּיט וְיוֹדֵעַ

וּמִי יִרְפֶּא לְבִי
אֵל מִי אֲנִי מִתְגַּעְגֵּעַ
כְּמוֹ יָם שָׁאִין לוֹ חוֹף
רַק תִּגִּיד לִי מִי
מִי יַחֲבִיק אוֹתִי וְיִבְטִיחַ
שָׁאֲנִי לֹא אֶכְנַע בַּסּוֹף

הנוער הישראלי במציאות ישראלית

כרמלה ואמנון
שלומן
אבא ואמא
ילידי 1946
גרים
בגבעתיים

דיברון ילדות

בְּלוֹחַ הַכֶּתֶה שֶׁהָיָה מְחַלֵּק , שְׁנֵי שְׁלִישִׁים מִמֶּנּוּ לְעֵבֶרִית
וְהַשְּׁלִישׁ
הַנוֹסֵף בְּמִשְׁבָּצוֹת לַחֲשֹׁבֹן . כָּל יוֹם מִרְתִּי הָיְתָה כּוֹתֶבֶת
בְּרֹאשׁ
הַלוֹחַ אֶת הַתַּאֲרִיךְ הָעִבְרִי דְּבַר שֶׁהַיּוֹם אָנוּ לֹא
מְשַׁתְּמָנִים בּוֹ
כְּמַעַט , וְחֹבֵל .

מוסיקה – שירים עבריים ישנים בהם לטקסטים יש להם משמעות
על דברים שהיו וקרו, אני זוכרת את אבא שומע את הצלליות
וקליף ריצרד!

מקום שאוהב לטייל בארץ ובחו"ל – ירושלים, תל אביב ויפו,
ובחו"ל אוהב מקומות עפ פולקלור מקומי

לאן יוצאים עם החברים לבלות – ביקור בבית החברים, בתי
קפה,
טיולים משותפים בחו"ל, ארוחות משותפות בחגים,

מה אהבתי ללמוד בבית הספר – בעיקר תנ"ך גאוגרפיה (אז
קראו
לזה מולדת) וספורט

מה החלומות שלי בעבר ובעתיד – , בעבר לקנות בית ולהחזיר
חובות
ובעתיד לראות את ילדי ונכדי מצליחים וחיים יפה .

אלו ספרים אני קורא – , בעיקר על דברים נוסטלגיים, היסטוריה
של הארץ, וספרי מסעות .

מָה אֲנִי חוֹשֵׁב כָּל יִשְׂרָאֵל – שֶׁהִיא הָאָרֶץ שֶׁל הַיְּהוּדִים, אִיךָ הַשְׁתַּנּוּ
הַחַיִּים בֵּין הָאֲנָשִׁים (כְּלוּמַר פֶּעַם הִיטָה שְׂכוּנָה וְחָבֵר הָיָה חָבֵר
לֹא הָיוּ טִלְפוּנִים וְטִלְוִיזְיָה) , בִּיצֵד שׁוֹמְרִים עַל אַחַדוֹת בֵּין דְּתִיִּים
וְחִלּוּנִים, בֵּין שְׂמַאל וְיָמִין , אֲשֶׁכְּנִזִּים וּסְפָרְדִּים

מָה עָשִׂיתִי בַּצָּבָא – בְּעֶקֶר שְׂמִירוֹת בִּישׁוּבִים וּמַחֲנוֹת

מָה אֲנִי חוֹשֵׁב עַל הַחַיִּים וְעַל הַמְּשֻׁפָּחָה – מְשֻׁפָּחָה הִיא
מִתְכוּן לְשֹׁמֵר עַל אַחַדוֹת תּוֹךְ כְּבוֹד הַדָּדִי יֵשֶׁר וְאַמוּנָה

מָה אֲנִי רוֹצֶה בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל – שָׁלוֹם שְׁקֵט וְהַצְלָחָה

בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן בִּבְתֵּי הַסֵּפֶר הָיוּ מְקִימִים וּמְצִינִים בַּמִּפְקָד וּבַעֲמִידַת דָּם
וְהוֹרֶדֶת הַדָּגָל לַחֲצֵי הַתּוֹרָן
הַמּוֹרִים בַּפְּתוֹת הָיוּ עוֹרְכִים שִׁיחוֹת עַל הַקֶּמֶת הַמְּדִינָה, עַל סִמְלֶיהָ,
וְכִיוֹצֵא בָּזָה.

זֶה הַמָּקוֹם לְסַפֵּר עַל מְקָרָה מְפֹלָא שֶׁקָּרָא לִי

דוֹדֵי מֹשֶׁה שָׁנְפָצַע פְּעָמִים בְּקִרְבוֹת מִלְחָמַת הַשְּׁחָרָר , מִבֵּית הַחוֹלִים
וַחֲזַר לַשָּׂדֶה הַקָּרֵב וְנִהְיָג . מֹשֶׁה מִזְרָחִי נִקְבֵּר בְּבֵית הַקְּבֻרוֹת בְּכַפֹּר
וּרְבוּיָג וְהָיָה בֶן 16 בְּנִפְלוֹ ,
יְהִי זָכְרוֹ בְּרוּךְ .

בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן נִהְגָּנוּ לִקְחַת אֶת סִבְתֵּי לִקְבֵּר בְּנֵה בְּכַפֵּר וְרַבּוּרָג לְטָקֶס יוֹם
הַזִּכְרוֹן הַמַּמְלִכִּתִּי.

אָבִי, שְׁהִיָּה נֶהָג מוֹנִית מְלֵא אֶת הַטֶּכְסִי בְּקִרְוֵי מִשְׁפָּחָה וְגַם אֲנִי הָיִיתִי מִצְטָרֵף לַנְּסִיעָה.

בְּאוֹתוֹ טָקַס הָיָה יוֹם חָם בְּמִיחָד, וּלְאַחֲרָיו בִּקְשָׁה סָבְתִי מֵאֲבִי לְנִסֵּעַ
לְמָקוֹם שְׁתוּכָל לָנוּחַ בּוֹ מְעַט.

נִסְעֵנוּ בְּבֵרַת דָּרֶךְ, וְהִנֵּה סִבְתָּא אוֹמְרַת לְאַבָּא, הִנֵּה קְבוּצַת עֲצִים תַּעֲצֹר
שָׁם

הוֹרֵדְתִּי בְּסֵא מִתָּא הַמְטָעַן וְהִלַּכְתִּי לְכוּן הַחֲרָשָׁה .

אֲמָנוֹן, שִׁים לִי אֶת הַבֶּסֶא לְיַד הָעֵץ הַזֶּה אֲמָרָה וְהוֹסִיפָה, הוּא הָעֵץ הַכִּי יָפָה.

שָׁמַתִּי אֶת הַכֶּסֶּא צָמוּד לַגֹּזַע הָעֵץ שֶׁעָלָיו הִצְבִּיעָה, וְהָיָה עַל בִּגְזַע, חָרוּט שְׁמוֹ שֶׁל דָּוִד מֶלֶךְ מִזְרָחִי.

יזכור

אתר ההנצחה לחללי מערכות ישראל

הדלקת נר

טוראי משה מזרחי

בן רחל ואהרן

חטיבת גבעתי

נפל ביום י"ט בתשרי תש"ט (22.10.1948)

בן 16 בנופלו

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי כפר ורבורג

ונכוני

כולם מחנכים את עמנו ועדא כאן

הוא שיהיה

משחקי ילדות

משחקי ילדותנו ואסופנו (חלק ראשון)

משחקי ילדותנו נעלמו ואינם, אך נשארו כמובן חקוקים עמק בלבנו.

ילדינו ונכדנו, צמחו לעדן חדש של משחקי מחשב ודומיהם, שמסבים להם כנראה הנאה, אך חדות החיים החברויות ומשחקי השכונה, השאירו לנו טעם אשר איני בטוח כי הדור החדש חווה אותם היום, כי דברים וירטואליים אינם יכולים להיות תחליף לרגושים שעברנו ולמרחבים שעמדו לרשותנו.

אפתח את הרשימה במשחקי הכדור שהיו נפוצים, שערים קטנים שהיה משחק במגרש קטן בגלל גדל השערים, משחק זה היה ללא שוערים. הכדורגל המכר לנו היום בכלליו שוחק גם נגד שכונות אחרות אך לא תמיד לקבוצה היו 11 שחקנים.

הסטנדרט ששוחק בין שני ילדים והעקרון בו היה שלשחקן היתה מתרת כל פעם נגיעה אחת בכדור, ולאחר מכן היה תור חברו לבעט בכדור.

המחנים היה משחק בשני צורות: מחנים גדול שהיה בין שני קבוצות על מגרשים מסמנים לכל קבוצה, וסוג נוסף נקרא מחנים קטן, ושוחק בין שני מעבירי כדור (שנקראו העומדים) ובניהם התרוצצנו.

גע גע, בו היו משליכים כדור והיה מתר לנגע בכדור רק באמצעות היד, היינו הודפים את הכדור ביד במטרה לפגע אתו ברגלי יתר המשתתפים, ואם הכדור פגע ברגלו של אחד המשתתפים, זה נקרא גע גע, והוא היה יוצא מהמשחק. משחקים נוספים בכדור היו שמות (עמודו), (חמומים), ומשחק שנקרא פנות בו היינו בועטים בכדור משפת מדרכה לצדו השני של הכביש במטרה לפגע בשפת המדרכה הנגדית. כמובן שמכוניות לא הפריעו לנו, כי היו עוברות פעם בשעה.

בסיום המשחקים, כשאנו נוטפים זעה, היינו רצים לקנות תסס, צוף, סודה או גזוז (חמוץ מתוק) ולזלל שלווה, ואלה שלא היה להם תקציב הסתפקו במחליף צבעים ומי ברז, או הולכים למכלת לוקחים משהו ואומרים למכלניק, "אמא אמרה שתתן."

אמנון

• כְּאִשֶּׁר הַמֶּרְחָבִים עָמְדוּ לְפָנֵינוּ וּפַעַם
בְּשָׁעָה הִיְתָה עוֹבֶרֶת אוֹלֵי מְכוֹנִית
הֵיינוּ מְשַׁחֲקִים בַּשְּׂכוּנָה אֶת הַמְּשַׁחֵק
שִׁבְעַ אֲבָנִים בּוֹ הֵיינוּ שְׂמִים 7 **אֲבָנִים**
בְּצוּרַת פִּירְמִידָה וּמִמְרָחֵק מְסִיִּם
זוֹרְקִים כִּדּוֹר טְנִיס וּמִפִּילִים אֶת
הָאֲבָנִים . קְבוּצָה הִירִיבָה הִיְתָה
אֲמוּרָה לְבָנוֹת אֶת הַפִּירְמִידָה , וְ יֶלֶד
שֶׁפָּגְעָנוּ בּוֹ עִם הַכִּדּוֹר , לֹא יָכוֹל הָיָה
לְהִמָּשִׁיךְ לְבָנוֹת וּקְבוּצָתוֹ הַפְּסִידָה
שֶׁחָקוּ

Ils disent que c'était si joyeux ici avant ma naissance, Et tout
était tout simplement merveilleux jusqu'à mon arrivée Un
garde hébreu sur un cheval blanc, la nuit noire, sur les rives
du Kinneret Trumpeldor était un héros
Petite Tel-Aviv, Sables rouges, un seul Bialik ! Deux arbres de
Shikmim, de belles personnes pleines de rêves
Car nous sommes venus en Israël pour construire et être
construites
Comme cette à nous, à nous, à nous, ce pays.

YEHONATAN GEFFEN

אומרים שהיה פה שמח לפני שנולדתי,
והכל היה פשוט נפלא עד שהגעתי
שומר עברי על סוס לבן, בלילה שחר
על שפת הכנרת טרומפלדור היה גבור
תל אביב הקטנה, חולות אדמים, ביאליק
אחד
שני עצים שקמים, אנשים יפים מלאים
חלומות
ואנו באנו ארצה לבנות ולהבנות,
בי לנו, לנו, לנו ארץ זאת.
יהונתן גפן

מי אִנְשֵׁת חֵיל
אֵד
מי אִנְשֵׁת חֵיל
הַיּוֹם ?

זיכרון של שפה

מה קורה
מה העניינים
מה נשמע
מה המצב
איך הולך
מה חדש

מילים נרדפות
רק מתקופות שונות!

לשון חז"ל	לשון מקרא
זו	זאת
איני	אינני
אלו	אלה
כיצד	איך
היכן	איפה
כאן	פה

האקדמיה ללשון העברית

מה הביטוי הכי ישראלי בעיניך?

יהיה בסדר 🤔

חבל על הזמן ❤️

חומוס צ'יפס סלט 😲

האקדמיה ללשון העברית

מזרח מערב מה קורה לישראל?

• בית הקולנוע הראשון. של תל אביב. עדן

• בשנות החמשים והששים לפני היות טלוויזיה בישראל, הייתה ההליכה לקולנוע, הבילוי הנפוץ והפופולרי ביותר.

• ברוב בתי הקולנוע היו כסאות עץ מתקפלים וחורקים שנטו לצבט אצבעות לא זהירות, ועל המסך הקרנה שקופית "גברת הזהרי בקומה פו תתפס שמלתה בכסא"

• זוכר אני, שהיו בני נער שכנו "פושטקים", והללו היו מגלגלים בקבוקי זכוכית שהיו נעצרים ליד המסך וכמובן את קלפות הגרעינים שהשאירו.

• את שמות הסרטים וכוכבי הקולנוע המשתחקים בהם, היו מציירים בצבעים מרהיבים והיו תולים אותם בפוסטרים וביריעות בד בחזית הקולנוע, וברחבי העיר על לוחות מודעות שטוחים וגם עגלים.

• במדה והקרן סרט טוב ולא נשארו פרטיסים בקפה היו ברחוב ספסרים שרכשו בעוד מועד פרטיסים, ומוכרים אותם במחיר מפקע בהסתר בחצרות הבתים

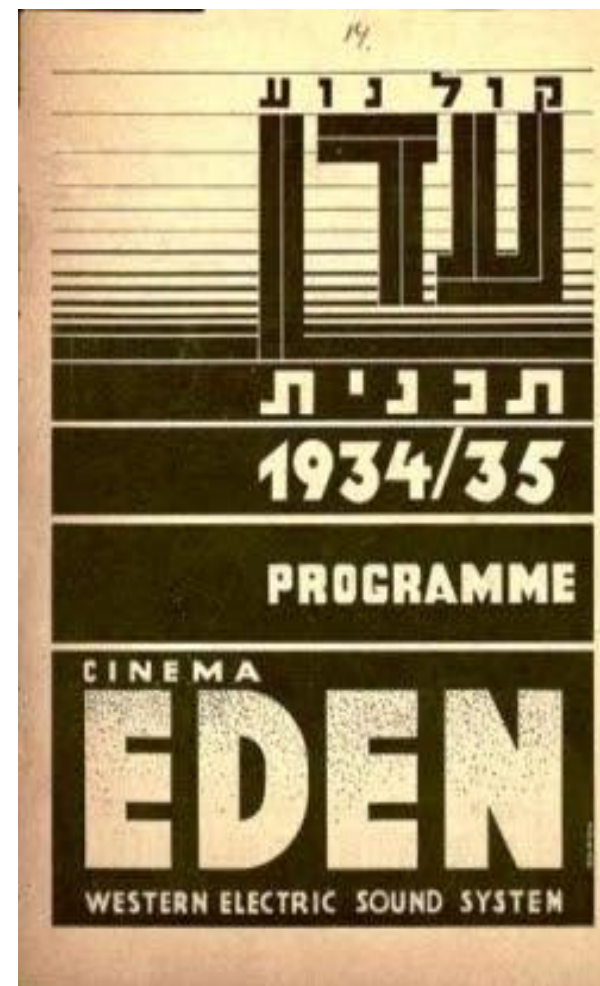
• אצין כי לפני הקרנת הסרט באולמות הקולנוע, היו מקרינים יומן חדשות של אלפני ברמל הרצליה, ואלפני גבע, ולאחריהם כמובן " בקרוב, "הסרט הבא הצפוי באותו אולם.

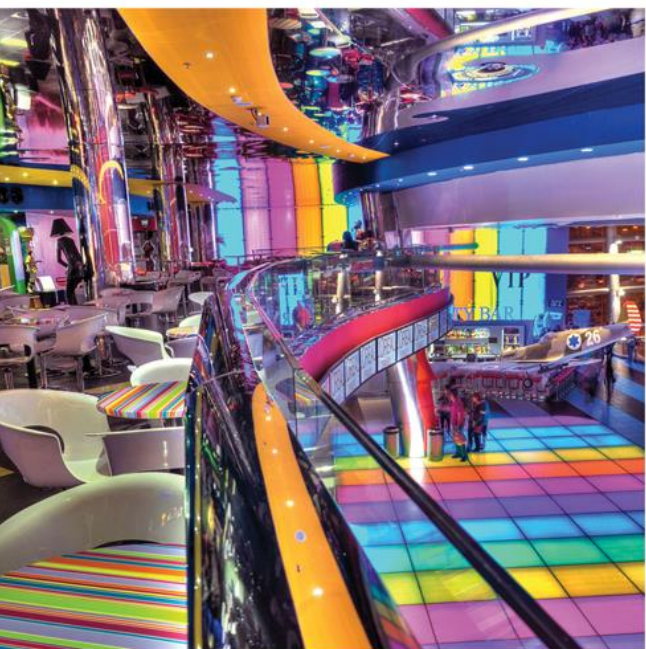
• כמובן שנזכר את סדרני הקולנוע שהיו מלוים את האנשים למקומם בעזרת פנס כיס קטן עם כבוי האורות.

• לאט לאט הכנסו גם הפרסומות לבתי הקולנוע שהיו מקרנים לפני תחלת הסרט ולפעמים בהפסקה.

• הפרסמת הזכורה לי ביותר הייתה של נקה לשהצופים היו מלוים אותה במחיאות כפיים עפ"י קצב השיר.

• הוא נרד, הוא לבן, הוא ירק הוא לאיש, לאשה, לתינוק

קולנוע היום
חוויית קולנוע תלת מימדית

זיכרונות של פעם

והיום מוצאים מתכונים וזיכרונות
ברשת

זיכרון של שוקולד

בסוף רמת גן יש מקום מיוחד
שם אפשר לעמוד ולהריח שוקולד
יש שם בית גבוה גבוה בלי חלונות עם שלוש ארבות
ושלושים מכונות יום ולילה עובדות
ושבעים פועלים עם סנר וכפפות
מכינים שוקולד בכל הצורות

Au bout de Ramat Gan il y a un endroit spécial
Là, vous pouvez vous tenir debout et sentir le
chocolat

Il y a une grande maison haute sans fenêtres
avec trois cheminées Et trente machines qui
fonctionnent jour et nuit et soixante-dix ouvriers
avec un tablier et gants qui préparent chocolat
sous toutes les formes !

Yehonatan Geffen

ומה ראו ברחוב אז והיום

מָה נִשְׂרָוּ אָז , מָה נִשְׂרִים הַיּוֹם

ישראל 1948

על מה חושבים הישראלים ב 1948

ישראל 2024

על מה חושבים הישראלים ב־2024

• **פִּי מִלִּיּוֹן / נֶעֱם חוֹרֵב**

- **אֹמְרִים שְׁהַשָּׁנָה**
- **יוֹם הַזְכָּרוֹן**
- **יִהְיֶה פִּי מִלִּיּוֹן –**

- **פִּי מִלִּיּוֹן יוֹתֵר כּוֹאֵב**
- **פִּי מִלִּיּוֹן קוֹרֵעַ לֵב**
- **פִּי מִלִּיּוֹן יוֹתֵר אֲכַזְרִי**
- **פִּי מִלִּיּוֹן בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי**

- **וְעוֹלָה בִּי מִחֲשָׁבָה קִטְנָה**
- **שְׁהַשָּׁנָה**
- **גַּם לְיוֹם הָעֶצְמָאוֹת**
- **תִּהְיֶה פִּי מִלִּיּוֹן**
- **יוֹתֵר מְשֻׁמָּעוֹת.**

מה אנחנו מאחלים למדינת ישראל?

Que souhaitons-nous pour
l'Etat d'Israël ?

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי בוערת
רק מלה בעברית חודרת
אל נשמתי, אל עורקי
בלב רעב, בגוף פואב
כאן הוא ביתי